

[Svend Haugaard]

ge materiale, der fulgte med som bilag. Jeg tror, det er et materiale, som har stor værdi til klargøring af vores energisituation, også med henblik på muligheden for at tage fat på en løsning af en del af energiproblemerne.

Jeg vil også udtrykke min glæde over, at regeringen nu er på vej til at få en energipolitik af mere langsigtet karakter. Det kan da siges at være på tide.

Det radikale venstre er helt enig i, at det er en meget alvorlig energisituation. Selv om der er nogle af problemerne, der er forbigående, så er de mest alvorlige af langsigtet karakter. Det vil derfor være helt uansvarligt at fortsætte det hidtidige letsind og blot lade stå til.

Danmark er som bekendt et meget sårbart område med hensyn til energien, men det er i øvrigt et globalt problem, som også i høj grad berører u-landenes muligheder for fremgang i levevilkår. Det, der ud fra den nuværende industrielle udviklingstilstand tegner til at blive en permanent underforsyning, vil blive endnu langt mere føleligt for de industrialiserede lande, når vi helt selvfølgelig skal opfylde vore idealer om bedre fordeling af Jordens ressourcer, og det gør situationen endnu mere alvorlig.

Ud over den debat, som der er lagt op til i dag om danske forhold, kunne der nok være grund til at tage en debat om, hvad Danmark kan gøre for at påkalde det globale ansvar, for det første for en mere økonomisk brug af energien, hvor ikke mindst USA kunne have noget at lære, for det andet hvordan man kan opnå en mere rimelig fordeling af ressourcerne, og for det tredje hvad man kan gøre for et fælles bidrag til forskning og virkeliggørelse af nye energikilder. Det er der altså ikke lagt op til her, men jeg vil da gerne bede ministeren overveje, om det ikke ville være rimeligt på et eller andet tidspunkt at tage en debat om disse spørgsmål.

Set fra et dansk forsyningshensyn må det hilses med glæde, at Nordsøens danske sokkel ser ud til at være mere givende, end det først var antaget. På det radikale venstres vegne kan jeg helt tilslutte mig regeringens indstilling om, at gas fra sokkelen skal sikres til dansk energiforsyning. Jeg vil gerne tilføje, at vi er også tilhængere af, at olien fra samme sokkelområde skal sikres til dansk energiforsyning. Vi mener, det vil være af afgørende betydning for forsyningsikkerhe-

den, men også at det vil være økonomisk forsvarligt set ud fra et muligt rentabilitets-hensyn.

I øvrigt vil vi godt benytte lejligheden til at understrege betydningen af, at der er tilstrækkelig kontrol med rigtig afregning af statsafgifterne.

Vi siger altså ja både til eneretsbevilling til DONG – det er jo et område, hvor det er svært at have fri konkurrence – og til, at der tages fat på installation af rørledning til ilandføring af gassen.

I samme forbindelse vil jeg gerne spørge handelsministeren om regeringens stilling til en olieledning, hvis nærmere undersøgelser viser, at det kan være rentabelt at føre den i land i hvert tilfælde til Fredericia. Jeg håber, at stillingen da er absolut positiv.

Det radikale venstre anser det for en god sikring af vort ønske om, at også olien ilandføres i Danmark, at det sker via en olieledning. Og hvis en olieledning på et eller andet tidspunkt skal gennemføres, så må det jo være mest rentabelt at gennemføre den på et tidspunkt, hvor der endnu er store beholdninger tilbage. Det må vel også formodes, at det er bedst at gennemføre den sammen med gasledningen, at der er noget at tjene herved.

Det radikale venstre er altså enig i en politik, som søger at sikre forsyningen bedst muligt fra de hidtil traditionelle kilder, herunder også kul til elværkerne, som vi anser som en nødvendighed, dels for at drøje på olien, dels for at gøre os mere uafhængige af politiske forhold i olielandene. Når vi nu er ved de politiske forhold, må vi måske have lov til at bede om, at man søger at sikre sig kulforsyning uden om Sydafrika, så længe den udtalte racediskrimination foregår dér.

Vel vidende, at også andre energiformer, herunder kul, er farlige for menneskeliv og giver miljøforurening, så har den alvorlige kernekraftepisode i Pennsylvania vist, at der her er tale om særlige risici, som man hidtil har troet var hypotetiske. Vi må glæde os over, at det ikke gik værre, og det er da muligt, at man ud fra den alvorlige trussel og de fejltagelser, som førte til den, kan lære en hel del, som kan betyde meget for sikkerheden i fremtiden. Men det radikale venstre må fastholde, at der endnu er så stor usikkerhed, både hvad drift og affald angår, at vi ikke på det grundlag, der foreligger indtil nu, kan sige ja til atomkraft.